

បុរេត្ថកិសាស្ត្រដដែលលាក់កំហាំងនៃទីស្នើប — លេខមុក

សចក្កតិវទេនាទីពីរ - ភាគទីបុរាណ - អសេគោល

Jeff Pippenger
2026-07-29

វាជាការយល់ដឹងតាមព្រះគម្ពីរដដែលអាចទទួលយកបាន ក្នុងការកំណត់ថា ពុទ្ធការិអសេគោល
មានអាយុសាមសិបឆ្នាំ នៅក្នុងខែដំបូងៗនៃសៀវភៅរបស់គាត់។

នៅឆ្នាំទីសាមសិប នៅខែទីបួន នៅថ្ងៃទីប្រាំនៃខែ
កាលខ្ញុំនាំកូនចំណោមពួកជនឈ្មួញនាំមាត់ទទួលកេហេរ
នោះផ្សំមេឃេរមានប្រឹក្សាឡើង ហើយខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តរបស់ព្រះ។
នៅថ្ងៃទីប្រាំនៃខែ ដដែលឆ្នាំទីប្រាំនៃការជាឈ្មួញរបស់សុតចេយ្យោគីន
ព្រះបន្ទូលនូវព្រះយេស៊ូវមានមកដល់អសេគោល ជាសង្គម កូនបុរស យ៉ាងជាក់ច្បាស់
នាំស្រុករបស់ពួកខាងដទៃ នាំមាត់ទទួលកេហេរ
ហើយព្រះហស្តគន់ព្រះយេស៊ូវស្ថិតលើលោកនៅទីនោះ។ អសេគោល 1:1-3។

អ្នកខ្លះជឿថា «ឆ្នាំទីសាមសិប»
ត្រូវបានកំណត់ឡើងដោយផ្អែកលើផ្កាយបីលដាក់លាក់មួយ
ដែលបានចាប់ផ្តើមជាមួយសុតចេយ្យោគីន
ហើយបានបញ្ចប់នៅខែទីមួយនៃពួកស្នើប។

នៅឆ្នាំទីមុកប្រាំនៃការជាឈ្មួញរបស់យើង នៅដើមឆ្នាំ នៅថ្ងៃទីដប់នៃខែ
នៅឆ្នាំទីដប់បួន បន្ទាប់ពីទីក្រុងត្រូវបានវាយបុរាណ គឺនៅថ្ងៃនៃនោះដដែល
ព្រះហស្តគរបស់ព្រះអម្ចាស់បានសណ្តូកចេញ ហើយទ្រង់បាននាំខ្ញុំទៅទីនោះ។
អសេគោល 40:1។

អ្នកកំណត់លំដាប់កាលបុរេត្ថកិសាស្ត្រតាមព្រះគម្ពីរ កំណត់ខែទីមួយនៃពួកស្នើបថា ជាថ្ងៃទី
២៨ ខែមេសា ឬថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ៥៧៣ មុន គ.ស.
ហោរាទាំងអស់សុទ្ធជតសែមុគ្គាល់ទៅកាន់គ្នាចុងក្រោយ ដូច្នេះ
កាលបរិច្ឆេទទេវស្ថានលើកលើផ្ទះ គឺថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ៥៧៣ មុន គ.ស.
ជាកាលបរិច្ឆេទទេវស្ថានបែនទាត់មួយ ដែលបានចាប់ផ្តើមកាលពីសាមសិបឆ្នាំមុន
នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដដែលត្រូវបានហៅថា «បុណ្យវលង្ក័រអស្ចារ្យរបស់យ៉ូសៀស»
នៅថ្ងៃទី ៥ ខែសីហា ឆ្នាំ ៦២២ មុន គ.ស.

ចំនួនសាមសិបជានិមិត្តសញ្ញានៃពួកសង្គម
ដែលត្រូវមានអាយុសាមសិបឆ្នាំនៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមបម្រើ។
មិនថាខែទីមួយដល់ខែទីបីនៃ អសេគោល ១ កំពុងកំណត់អាយុរបស់អសេគោលសាមសិបឆ្នាំ
ឬគ្រាន់តែជានិមិត្តសញ្ញានៃសង្គមមុនក្នុង
គាត់ក៏នឹងត្រូវបានកំណត់ថាមានអាយុសាមសិបឆ្នាំដែរ។
បុរសបរិសាមសិបឆ្នាំនៅក្នុងខែទីមួយ គឺដូចដែលអ្នកដទៃជឿថា
កំណត់ថាឆ្នាំទីសាមសិបចាប់តាំងពីបុណ្យវលង្ក័រអស្ចារ្យរបស់យ៉ូសៀស ក្នុងឆ្នាំ 622
មុនគ.ស. នោះនឹងបែបពុទ្ធការណ៍ក៏នៅតែដដែល។

យ៉ូសៀស មានន័យថា «គ្រី»

ហើយបុណ្យរំលងដ៏ធំរបស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមរយៈពេលយូប៊ីលឆ្នេយ
ដដែលបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ក្នុងថ្ងៃនៃការផ្តើមបុណ្យឆ្នេយ ឆ្នាំ 573 មុន
គ.ស។ «ខុសយ៉ូប៊ីល» ពីយ៉ូសៀសដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា សរុបតាមបុរាណសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1840
ដល់ 1844។ គ្រីនឆ្នាំ 1840 ត្រូវបានគំរោងដោយសត្វចេយ៉ូសៀស ហើយក៏ដោយ
យ៉ូសៀស លិច ផងដែរ។ ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ត្រូវបានគំរោងដោយសុនងៃនៃក្បែរយូប៊ីលដែលត្រូវបានផ្តល់ឡើង
ព្រមទាំងសុនងៃនៃថ្ងៃនៃការផ្តើមបុណ្យឆ្នេយផងដែរ។

ហើយអ្នកត្រូវរាប់សប្តាហ៍នៃឆ្នាំចំនួនប្រាំពីរសម្រាប់ខួបអ្នក
គឺប្រាំពីរដងនៃប្រាំពីរឆ្នាំ; ហើយរយៈពេលនៃសប្តាហ៍នៃឆ្នាំទាំងប្រាំពីរនោះ
នឹងមានសម្រាប់អ្នកជាស័រស្រីប្អូនប្អូនប្អូន ឆ្នាំ បន្ទាប់មក
អ្នកត្រូវបណ្តាលឲ្យសុនងៃនៃឆ្នាំយូប៊ីលបេនុលីឡើង នៅថ្ងៃទីដប់ នៃខែទីប្រាំពីរ
គឺនៅថ្ងៃប្រទេសលោះ
អ្នករាល់គ្នាត្រូវបន្តសុនងៃឲ្យទូទាំងដងនៃដំបូលអ្នកទាំងមូល។ លើវិន័យ 25:8, 9។

អសេគោល ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងខុសយ៉ូប៊ីល ចាប់ពីសត្វចេយ៉ូសៀស ដល់ថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា
ជាខុសដែលគំរោងឲ្យទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ នរិវរណៈ ១០ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៨៤០
រហូតដល់ឆ្នាំ ១៨៤៤។ អសេគោល គំរោងឲ្យពួកមីលូលរឹតរបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ
ហើយក៏គំរោងឲ្យមួយសនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់ របស់ទេវតាទីបីផងដែរ។ អសេគោល
គំរោងឲ្យបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់មួយសនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់
ប៉ុន្តែក្នុងខណៈពេលករណីសំខាន់ជាចម្បងរបស់គាត់ គឺថា គាត់ជាពុទ្ធភារី។

ហោរា បូជាចារុយ និង សត្វចេ

មានតួអង្គប្រាំបួននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដដែលបានចាប់ផ្តើមបុរាណវិទ្យានៅពេលមានអាយុសាមសិបឆ្នាំ។ រួមជាមួយអសេគោល
មានដាវីឌ និងយ៉ូសៀស។
ដោយសារពួកគេទាំងអស់បានចាប់ផ្តើមបុរាណវិទ្យានៅអាយុសាមសិបឆ្នាំ
ដូចនេះពួកគេទាំងអស់គឺជាបូជាចារុយ។ ដាវីឌជានិមិត្តរូបនៃសត្វចេ យ៉ូសៀសជាបូជាចារុយ
ហើយអសេគោលជាពុទ្ធភារី នៅក្នុងនគរសិរីរុងរឿងបីមុខ ដដែលមានពុទ្ធភារី បូជាចារុយ
និងសត្វចេ។

ទោះបីជាយើងអាចអនុវត្តហោរាអសេគោលជានិមិត្តរូបយ៉ាងណាក៏ដោយ
លោកគឺជាបូជាចារុយ
ហើយនៅពេលយកទៅអនុវត្តតាមខុសបែបនេះនៃយូប៊ីលពីយ៉ូសៀសរហូតដល់ថ្ងៃទី ២២
ខែតុលា អសេគោលគឺជាបូជាចារុយមុនគេ ដដែលនឹងគំរោងឲ្យបូជាចារុយមុនគេក្នុងសម័យនៃ
ការបោះត្រានៃសុសម្បជនសនៃស័រស្រីប្អូនពាន់នាក់
ដូចដែលបានបង្ហាញជាក់លាក់ដោយបុរាណសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844
និងសត្វចេយ៉ូសៀសរហូតដល់ថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ 573 មុនគ.ស.

មុកព្រីរ

ព្រះគម្ពីរបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា អសេគោល បានបុរាណវិទ្យាចុះការរយៈពេលមុកព្រីរឆ្នាំ។
«មុកព្រីរ» ជានិមិត្តរូបនៃមួយសនៃស័រស្រីប្អូនពាន់នាក់ ដដែលជាទង់សម្គាល់នៃព្រះភាព

ដោយរួមបញ្ចូលជាមួយមនុស្សជាតិ។

ក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រដដែលគំណងដោយបុណ្យវេទនាបស់យ៉ូស៊ីប
រហូតដល់ការប្រារព្ធជ្យូធីលនេនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា នៃពួកសាសនា
បុណ្យវេទនាបស់យ៉ូស៊ីបបានជានិមិត្តរូបនៃកិច្ចការរបស់ Josiah Litch នៅឆ្នាំ 1838 និង
1840។ កិច្ចការនោះគឺការលើកបង្ហាញទំនាយអំពីពេលវេលានៃទេវនាទីមួយ
និងទេវនាទីពីរ។ ឥឡូវនេះ អាចមើលឃើញបានថា ទំនាយអំពីទេវនាទីមួយ និងទេវនាទីពីរ
មានវិសាលភាពធំជាងអ្វីដែលអ្នកគ្រួសារកុរុយបានយល់ស្គាល់។

ក្នុងនាមជាហោរាព្រះគម្ពីរ អសេគោលបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទជាក់លាក់នៃក្នុងសំណេរ
របស់លោកច្បាំងជាងអ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរណាមុនាក់ផ្សេងទៀត។

អសេគោល គឺជាអ្នកហេតុតាវត្ថុគោលការណ៍ថ្មីមួយស្របនឹងមួយឆ្នាំក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយ
យន្តព្រះគម្ពីរ។ នៅក្នុងកណ្តុគណនា ការលើកឡើងដំបូង ឬអាស្រ័យ
អំពីគោលការណ៍ថ្មីមួយស្របនឹងមួយឆ្នាំ
ត្រូវបានកំណត់ដោយការបោះបង្ហាញនៃកាដសេ
ដែលបណ្តាលឱ្យមានការរងនៃទីវង្គតស្ថានអស់រយៈពេលសិបឆ្នាំ។
រីឯការបោះបង្ហាញក្រោយ ឬអ្នកហេតុតាវត្ថុ ត្រូវបានកំណត់ដោយអសេគោល
នៃក្នុងពួកទីបួន ខណៈដែលក្នុងយូស្វាឡឹមត្រូវបានបំផុសឡើង។

អាស្រ័យ

តាមចំនួនថ្មីដែលអ្នករាល់គ្នាបានសិក្សាអង្កេតនេះ គឺសិបបួន
ដោយរាប់មួយថ្មីដែលអ្នករាល់គ្នាបាននឹងទទួលបានសំខាន់ៗនៃព្រះបន្ទូល
គឺសិបបួន ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងពីការដកពាក្យសន្យារបស់យើង។
យើងជាព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលហើយថា
យើងពិតជាដឹងផ្ទុយនឹងដូចនេះដល់ពួកជំនុំអាក្រក់ទាំងមូលនេះ
ដែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នាទៅរស់នៅយើងនេះ នៅទីវង្គតស្ថាននេះ ពួកគេនឹងត្រូវវិនាស
ហើយនឹងទៅទីនោះ ពួកគេនឹងស្លាប់។ ជនគណនា 14:34, 35

អ្នកហេតុតាវត្ថុ

ចូរដកលើចំហៀងផ្សេងរបស់អ្នកផង
ហើយដាក់អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកអីស្រាអែលលើវា;
តាមចំនួនថ្មីដែលអ្នកនឹងដកលើវា អ្នកនឹងទំនុកអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ។
ដូច្នេះ យើងបានដាក់ឆ្នាំនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេលើអ្នក តាមចំនួនថ្មី
គឺបីរយក្រៅសិបបួន; ដូចនេះ អ្នកនឹងទំនុកអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកអីស្រាអែល។
ហើយកាលណាអ្នកបានបំពេញថ្មីទាំងនោះហើយ
ចូរដកមុខងទៀតលើចំហៀងស្តាប់របស់អ្នក
ហើយអ្នកនឹងទំនុកអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកយូដា អស់សិបបួន;
យើងបានកំណត់ឱ្យអ្នក មួយថ្មីស្របនឹងមួយឆ្នាំ។ ដូចនេះ
អ្នកត្រូវបង្កើតរបស់អ្នកទៅរកការឡើយពីទុក្ខក្នុងយូស្វាឡឹម
ហើយដល់អ្នកត្រូវបើកចំហ ហើយអ្នកត្រូវទាយប្រឆាំងនឹងទីក្រុងនោះ។
អសេគោល ៤:៤-៧។

កាដសេ និងការបំផុសឡើងយូស្វាឡឹម កំណត់ឱ្យការបោះបង្ហាញអាស្រ័យ និងអ្នកហេតុតាវត្ថុ
ដែលកំណត់ឱ្យគោលការណ៍ «មួយថ្មីស្របនឹងមួយឆ្នាំ»។

«គោលការណ៍មួយចុងស្មើមួយឆ្នាំ»

គឺជាច្បាប់មូលដ្ឋានសំខាន់បំផុតរបស់ពួកមីលឆ្នាំ

ហើយនៅក្នុងបុរាណសត្វព្រឹត្តិឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844

ដូចដែលបានកំណត់ជាគំរូនៅក្នុងខុសប្លែកប្លែងរបស់សត្វចេញសៀវភៅ រហូតដល់ថ្ងៃទី 22

ខែតុលា។ អសេគោលបង្កាញកាលបរិច្ឆេទទេវតាជាងហោរណាមុនាក់ទៀត។

នៅក្នុងការកំណត់កាលបរិច្ឆេទរបស់អសេគោល ខុសប្លែកប្លែងមានកំណត់សម្គាល់

ដល់ក្នុងសាក្សីរបស់អសេគោលដោយផ្ទាល់ទៅក្នុងបុរាណសត្វរបស់ទេវតាទីមួយ

និងទេវតាទីពីរ ហើយបន្ទាប់មកបុរាណសត្វរបស់ទេវតាទីបី។

ជាមួយនឹង «ខុសប្លែកប្លែង» នោះ

អសេគោលដកលើចំហៀងខ្លួនមួយអស់រយៈពេលបីរយកៅសិបចុង

ហើយបន្ទាប់មកលើចំហៀងមួយទៀតអស់សិបចុង។ «បួនរយសាមសិប»

គឺជានិមិត្តសញ្ញាស្រដៀងនឹងសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី ពីព្រោះព្រះបន្ទូលសន្ត

យានស្រដៀងនឹងសញ្ញាដែលបានប្រទានដល់អាប័រាមអំពីការជាប់ជាល្អលើយន្តនៅអសេពុទ្ធបួន

យឆ្នាំ មានទទួលសាក្សីទីពីរនៃសាមសិបឆ្នាំជាមួយសាក្សីបុរាណ។ រួមគ្នា អាប័រាម

(ក្រោយមកគឺអ័ប្រាហាំ) ខាង «សញ្ញាចាស់» និងសូល (ក្រោយមកគឺប៉ូល) ខាង

«សញ្ញាថ្មី» បានបញ្ចូលសាក្សីរបស់ពួកគេចូលគ្នា ដើម្បីបង្កើតបួនរយសា

មសិបឆ្នាំជានិមិត្តសញ្ញាស្រដៀងនឹងសញ្ញាអស់កល្បជានិច្ច។ «បីរយកៅសិបចុង»

«អ្នកគ្រូទទួលបន្ទុកអំពីទុច្ចរិតរបស់វង្សសិស្សអរិយ»។ «ហើយ»

«អ្នកគ្រូទទួលបន្ទុកអំពីទុច្ចរិតរបស់វង្សសិស្សដ៏ល្អ»។ រួមគ្នា

ចំហៀងខាងស្តាំ និងចំហៀងខាងឆ្វេង ស្មើនឹងអាប័រាម និងប៉ូល។

សញ្ញាស្រដៀងនឹងសញ្ញាដែលបានប្រទានដល់ការគោរពតាម ឬការមិនគោរពតាម—ជីវិត

ឬសញ្ញាស្រដៀង។ គោលការណ៍មួយចុងស្មើមួយឆ្នាំ ក្នុងបុរាណសត្វព្រឹត្តិឆ្នាំ

គឺជាបញ្ហាស្រដៀងនឹងសញ្ញា ហើយបុរាណសត្វនោះគ្រូមានបុរាណសត្វដោយទេវ

តាទីមួយថាជាដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច។ «ដំណឹងល្អ» គឺជាបញ្ហាស្រដៀងនឹង

ឬសញ្ញាស្រដៀង ហើយបញ្ហាសាក្សីបង្កើតជីវិត

ឬសញ្ញាស្រដៀងក្នុងបុរាណសត្វព្រឹត្តិឆ្នាំ

គ្រូមានដាក់ស្នាមក្នុងបរិបទនៃគោលការណ៍ដែលថា មួយចុងស្មើនឹងមួយឆ្នាំ។

ការព្យាយាមដែលបានផ្តល់អំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយ

គឺជាទំនាយនៃប្រយោគសិបមួយឆ្នាំ និងដប់ប្រាំចុង អំពីទេវតាទីពីរ។

នៅក្នុងរយៈពេលបីរយកៅសិបចុង

ដែលអសេគោលបានដកចេញពីខាងឆ្វេងរបស់គាត់

មានជាតំនូរឧទាហរណ៍មួយអំពីទំនាយពេលវេលានៃប្រយោគសិបមួយឆ្នាំ និងដប់ប្រាំចុង

នៃទេវតាទីពីរ។ វាទាមទារការយល់ដឹងខាងទំនាយ ដើម្បីបង្កើតទំនាយនោះឲ្យក្លាយជា

ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាអ្វីផ្សេងទៀតពីកិច្ចការបន្តរបស់សិស្សដែលបានក្លាយជា

ក្នុងការបើកគុណសារនៃឡដេហ្វេននៅកណ្តាលអធិបត្តិការនោះឡើយ។

ឧទាហរណ៍៖ អសេគោល

គ្រូត្រូវបានចាត់ទុកជានិមិត្តរូបនៃស្ថានភាពសិបបួនពាន់នាក់

ប៉ុន្តែដោយឡែកជានិមិត្តរូបនៃអំណាចទាននៃព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាយាម

មិនថាគ្រូមានតំណាងជាការបង្កាញខ្លួននៃហោរណៅចុងចុងក្រោយ

ឬជាការបង្កាញខ្លួននៃប្រធានសត្វនៃសញ្ញាស្រដៀង

ដដែលយល់អំពីគោលការណ៍នីតិវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាន់លើបន្ទាន់» ក៏ដោយ។

ខ្ញុំអះអាងថា ពន្លឺដដែលអសេគោលបានបញ្ចេញលើទំនាយអំពីបីរយកៅសិបមួយឆ្នាំ និងដប់ប្រាំបួនថ្ងៃ

សរុបគ្នានឹងបុរសកាន់ជក់បារីស្នើបោះគុរឡើងអលង្ការចូលទៅក្នុងហិបដ៍ជាងនោះ។

ខ្ញុំអះអាងថា ពន្លឺដដែលមកពីអសេគោល គឺជាធាតុសំខាន់មួយនៃសារថ្មមកំពូល នៅពេលពុទ្ធវិហារត្រូវបានបញ្ចប់។

អសេគោលសុចិត្តនោះចុងទី ២២ ខត្តលា ក្នុងខនីមួយនៃពួកសស្រីប ហើយនោះទីនោះ និមិត្តអំពីពុទ្ធវិហារនាអនាគតត្រូវបានប្រទានដល់អសេគោល។

ពុទ្ធវិហារនោះគឺជាពុទ្ធវិហាររបស់មនុស្សមួយរយសស្រីបបួនពាន់នាក់

ដដែលអសេគោលជានិមិត្តរូបនៃចំនួននោះ។ កុម្មារនោះនឹងបានឆ្លងកាត់ការសាកល្បងពីរ មុនពេលពួកគេឈានដល់ការសាកល្បងទីបី និងការសាកល្បងសម្រេចចុងក្រោយ។

អសេគោលត្រូវបានបង្ហាញថា កំពុងទទួលបានពន្លឺរបស់គាត់នៅក្នុងពុទ្ធវិហារ ហើយដូច្នេះ ពន្លឺដដែលគាត់បង្កើតឡើងក្នុងនាមជានិមិត្តរូប

តំណាងឲ្យពន្លឺដដែលមកដល់នៅពេលបុរសស្រីបរបស់ពុទ្ធវិហារចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត សរុបតាមដានីយ៍លេខពួក ១០។

ពន្លឺនៃវិរាជៈរបស់ពុទ្ធវិហារ ដដែលត្រូវបានបង្កើត

នោះត្រូវបានបង្កើតឡើងមុនពេលពុទ្ធវិហារគុណបិទជិត។

ហើយទ្រង់មានពុទ្ធវិហារមកខ្ញុំថា៖

«កុំបិទគុណលើពាក្យនៃទំនាយក្នុងសង្ឃ័យនេះឡើយ

ដូចពេលលោកនោះជិតមកដល់ហើយ។ អ្នកណាដែលទុច្ចរិត

ចូរឲ្យអ្នកនោះទុច្ចរិតតទៅទៀត; អ្នកណាដែលស្មោះត្រង់

ចូរឲ្យអ្នកនោះស្មោះត្រង់តទៅទៀត; អ្នកណាដែលសុចរិត

ចូរឲ្យអ្នកនោះសុចរិតតទៅទៀត; ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ

ចូរឲ្យអ្នកនោះបរិសុទ្ធតទៅទៀត»។ វិរាជៈ 22:10, 11

«ពេលលោកជិតមកដល់ហើយ» មុនពេលសម័យពុទ្ធវិហារគុណបិទនៅក្នុងខនីមួយ ដូច្នេះ

វិរាជៈនៃពុទ្ធវិហារត្រូវបានបង្កើតមិនបិទគុណលើពេលនោះ ពុទ្ធវិហារ៖

«ពេលលោកជិតមកដល់ហើយ»។

ការបង្កើតមុតនៃពុទ្ធវិហារ ដដែលពុទ្ធវិហារប្រទានដល់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញដល់

ពួកហាវបម្រើរបស់ទ្រង់អំពីការទាំងឡាយដែលត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ;

ហើយទ្រង់បានចាត់វេតនារបស់ទ្រង់ឲ្យមកបញ្ជាក់សច្ចុត្តិដល់យ៉ូហាន

ហាវបម្រើរបស់ទ្រង់៖ គាត់បានផ្ទេរលើបន្ទាន់អំពីពុទ្ធវិហាររបស់ពុទ្ធ៖

និងអំពីសក្តិភាពនៃពុទ្ធវិហារ ហើយអំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានឃើញ។

មានពហុយុទ្ធសាស្ត្រនៃអាន និងពួកអ្នកដែលស្តាប់ពាក្យនៃទំនាយនេះ

ហើយកាន់តាមសច្ចុត្តិទាំងឡាយដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ

ពុទ្ធវិហារ៖ពេលលោកជិតមកដល់ហើយ។ វិរាជៈ ១:១-៣

ពេលកំណត់សាកល្បងសម្រាប់សាសនាអាដរនេតទីប្រាំពីរបែបឡាវីស

បិទបញ្ចប់នៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យចូលជាធរមាន

ហើយសាសនាអាដរនេតត្រូវបានកំណត់ជាក្រុងយូសាឡិមនៅក្នុងអសេគោល ជំពូក ៩។

នោះទីនោះ អ្នកដដែលចង្អុល ហើយយំសោះ
ដោយព្រោះអំពើគួរសុំអប់រំខ្លាំងឡើយដដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងក្នុងស្រុក
និងនោះក្នុងក្រុមជំនុំ និងទទួលបានត្រូវ។ ការបោះត្រានោះកើតឡើងនោះពេលខ្យល់ពី
ទិសកើតរបស់សាសនាសុំមកកំពុងបង្កកុយប្រជាជាតិនានាខឹងសម្បុរ
គឺនោះមុនពេលកំណត់សាកល្បងបិទបញ្ចប់បន្តិច។ នោះក្នុងអសេគោល ជំពូក ៨
ជំនាន់ទាំងបួននៃសាសនាអាដរនេត្រូវបានបញ្ចប់ ដោយជំនាន់ទីបួនត្រូវបានកំណត់ដោយ
យមដើកនាំមកប្រារព្ធនាក្នុងក្រុងបាប៊ុយបង្កគំរោះអាទិត្យ។

ទស្សនៈនោះត្រូវបានប្រទានមកដោយនិមិត្តរូប មួយថ្ងៃមុនច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
ឬក៏មុនពេលបិទការសាកល្បងបន្តិច ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយបុរាណ បុរាណ
បុរាណ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង នោះឆ្នាំទីបុរាណ ក្នុងខែទីបុរាណ
នោះថ្ងៃទីបុរាណខែ ខណៈដែលខ្មែរអង្គុយនោះក្នុងផ្ទះរបស់ខ្មែរ
ហើយពួកចាស់ទុំនិយាយអង្គុយនោះមុខខ្មែរ
នោះព្រះហស្តតន្ត្រីអង្គុយហៅបានឆ្ងល់ក្នុងខ្មែរនោះ។ បន្ទាប់មក
ខ្មែរបានមើលឃើញ ហើយមើល មានរូបសណ្ឋានមួយដូចជាប្រាង្គនៃក្រុង
ចាប់ពីប្រាង្គនៃក្រុងរបស់ខ្មែរចុះក្រោម ជាភូមិ
ហើយចាប់ពីក្នុងក្រុងរបស់ខ្មែរឡើងលើ ដូចជាប្រាង្គនៃក្រុង
ដូចជាពណ៌នៃអំបរ។ ហើយខ្មែរបានលូកចេញនូវម្សៅនៃម្សៅ
ហើយចាប់ខ្មែរដោយកន្ទុកនៃក្រុងមួយនៃក្រុងខ្មែរ
ហើយព្រះវិញ្ញាណបានលើកខ្មែរឡើងរាងជន្លើ និងមេ
ហើយនាំខ្មែរទៅក្នុងយូសាឡីម ក្នុងនិមិត្តរបស់ព្រះ
ដល់ទ្វារនៃច្រកខាងក្នុងដដែលនៃទីសាងជើង
ជាកន្លែងដែលមានទីអង្គុយរបស់បុរាណនៃសេចក្តីច្បាស់នៃ
ដដែលបង្កកុយមានសេចក្តីច្បាស់នៃ ហើយមើល
សិរីល្អអន្តរៈនៃអិស្រាអែលគង់នោះទីនោះ
សុរាគមន៍និមិត្តក្នុងខ្មែរបានឃើញនោះទីវាលបា។ អសេគោល ៨:១-៤។

និមិត្តក្នុងឆ្នាំទីបុរាណ ខែទីបុរាណ និងថ្ងៃទីបុរាណ បានមកដល់មុន «666»
ជានិមិត្តសញ្ញានៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
នោះពេលដែលពេលវេលាសាកល្បងត្រូវបិទសម្រាប់អាដរនេត្រីសម័យឡើយ។ និមិត្តនោះគឺ
«សុរាគមន៍និមិត្ត» ដដែលអសេគោល «បានឃើញនោះវាលទំនាប»។
និមិត្តក្នុងគោត្តបានឃើញនោះវាលទំនាប ត្រូវបានរកឃើញនោះមុននេះ គឺនោះជំពូកទីបី។

បន្ទាប់មក ខ្មែរក៏ក្រោកឡើង ហើយចេញទៅកាន់វាលទំនាប; ហើយ មើល
សិរីល្អអន្តរៈអង្គុយបានឈរនោះទីនោះ
ដូចជាសិរីល្អអន្តរៈដែលខ្មែរបានឃើញនោះក្នុងវេទនុលខេហេរ; ហើយខ្មែរក៏ក្រាបមុខចុះ។
អសេគោល 3:23។

និមិត្តអំពី «ទីវាល» ដដែលជានិមិត្តក្នុងឆ្នាំទីបុរាណ ខែទីបុរាណ និងថ្ងៃទីបុរាណ នោះ
គឺជានិមិត្តក្នុងអសេគោលបានឃើញមុននេះនោះមាត់ទន្លេខេហេរ។

ហើយកាលបានមកដល់ក្នុងឆ្នាំទីសាមសិប ក្នុងខែទីបួន នោះថ្ងៃទីបុរាណខែនោះ
ខណៈដែលខ្មែរនោះក្នុងចំណោមពួកល្អលើសឹកក្នុងវេទនុលខេហេរ
នោះផ្ទុះមេឃបានបើកចំហ ហើយខ្មែរបានឃើញនិមិត្តនានារបស់ព្រះ។ អសេគោល

«និមិត្តភាពរបស់ព្រះ» ដល់អសេគោល «ហានយឺញ» នៅក្នុងប្រទេសខេហេរ គឺជានិមិត្តភាពនៃវិទ្យាសាស្ត្រ ដល់កំណត់និមិត្តភាពនៃអសេគោល ជំពូក ៨ ដល់ ១១ ផងដែរ។ និមិត្តភាពទាំងនោះត្រូវបានបង្ហាញក្នុងបរិបទដ៏ល្អអសេគោលកំពុងសម្រួលដល់មន្ត្រីទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ជាទីកន្លែងដែលនិមិត្តភាពក្លាយជាសម្រាប់មើល «marah» នៃជំពូក ១០ ត្រូវបានសម្រេចឡើង។ អសេគោលតំណាងឲ្យអស់អ្នកដែលមានចំណេះដឹងក្នុងពន្លឺព្យាករណ៍ដែលចង់ចាត់ចែងព្រឹទ្ធិបរិសុទ្ធចប់ផុត ខណៈដែលការបរិក្ខេបសម្រាប់អំពើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវបាននាំមកបង្ហាញមុនពេលបិទបញ្ចប់នៃរយៈពេលសាកល្បង។

នៅពេលដែលយើងកំណត់ខុសផ្លូវប្រឆាំងនឹងសុភមង្គលច្បាស់ៗ ដល់ចាប់ផ្តើមដោយបុណ្យវេលា ហើយបញ្ចប់នៅចុងទី ២២ ខែតុលា នោះយើងកំពុងកំណត់និមិត្តភាពសញ្ញានៃបុណ្យរដូវនិទាយ និងបុណ្យរដូវសុភមង្គលយើងផ្សេងៗ ដូចដែលបានកំណត់ទុកនៅក្នុងលំដាប់ដំបូង ជំពូក ២៣។ នៅទីនោះ បុណ្យរដូវនិទាយ និងបុណ្យរដូវសុភមង្គលយើងផ្សេងៗ ត្រូវបានរៀបរាប់ដោយខនីមួយៗចំនួន ២២ ដូចគ្នានឹងកិច្ចបញ្ជីរបស់អសេគោលដែលមានរយៈពេល ២២ ឆ្នាំ។ ការតម្កល់អសេគោលនៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបនៃខែស្តែប៊ីលី អនុញ្ញាតឲ្យយើងកំណត់របស់អសេគោលតម្កល់ជាមួយនឹងការសុភារឿងវិញ្ញាបនបត្រយ៉ូសៀ។ បរិច្ចាគមានអាយុ ៣០ ឆ្នាំនៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបនៃឆ្នាំស្តែប៊ីលី នោះអសេគោលនឹងត្រូវបានកំណត់នៅពេលកំណត់មុនរបស់យ៉ូសៀ។

អសេគោល គឺជានិមិត្តភាពសញ្ញានៃអស់អ្នកដែលដោយសេចក្តីជំនឿ ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត។ នៅទីនោះ ពួកគេយើងក្លាយជាក្នុងកង ដល់តំណាងឲ្យការប្រព្រឹត្តទាក់ទងគ្នាដ៏ស្មុគស្មាញនៃនគរកម្ពុជានុសា។ ដូចជាយ៉ូហាននៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០ ដល់ អសេគោលតំណាងឲ្យពួកមិលូលរីក ប៉ុន្តែដោយផ្ទាល់ជាងនោះ គឺមួយរយស័កសិបបួនពាន់នាក់។ ព្រះយេស៊ូវពេលលោហ័វាឡើយរបស់គាត់ គឺបីរយក្រៅសិបមួយឆ្នាំ និងដប់បុរាណបង្ហាញពីការជំនុំជម្រះចុងក្រោយនៃអាដវនេទិសម៉ឺនាឌីស ជាមួយនឹងការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម ហើយរួមបញ្ចូលទាំងអាទិកំហែងនៃខេសាមសិបបុរាណប៊ី និងស័កសិប។

រួមបញ្ចូលនូវនិមិត្តភាពនៃរយៈពេលបួនរយសាមសិបឆ្នាំ។

រួមបញ្ចូលរយៈពេលបួនឆ្នាំ ដល់តំណាងដោយ 1333 ដល់ 1337, 1449 ដល់ 1453 និង 1840 ដល់ 1844។

យើងនឹងចាប់ផ្តើមការពិចារណារបស់យើងអំពីបុរាណបទដ៏សំខាន់បំផុតនៃនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«នៅក្នុងនិមិត្តភាពដែលបានប្រទានដល់អសោយ អសេគោល និងយ៉ូហាន យើងយឺញថា សុចានស្ថិតមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងព្រឹត្តិការណ៍ដែលកំពុងកើតឡើងនៅលើផែនដី ហើយថា ព្រះទ្រង់មានព្រះទ័យយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងធំធេងចំពោះអស់អ្នកដែលសូមទោះត្រង់ចំពោះទ្រង់»។ Testimonies, volume 5, 753.

ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ផ្តល់ដល់ជាព្រះអម្ចាស់នៃព្រះវិហារ។ កាលណាទ្រង់ត្រូវបានចេញពីវា សិរីល្អរបស់វានឹងចាកចោលទៅផងដែរ—សិរីល្អនោះដែលផ្តល់ឱ្យមានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញនៅក្នុង

នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត ខាងលើគម្របនៃកែវអិស្រាអែលក្នុងមត៌កតាករណ៍
ជាកន្លែងដែលសម្តេចសង្ឃបាតប្រធានចូលទៅក្នុងប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយឆ្នាំ
នៃចុងដ៏ជំនឿការជួនហាប ដោយនាំឈាមនៃយេស៊ូវជាដ៏ស្រស់ស្អាតសម្រាប់មក
(ដែលជានិមិត្តរូបនៃព្រះលោហិតរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ដែលស្រស់ស្អាតបង្ហាញសម្រាប់អំពើហាបរបស់លោកិយ) ហើយប្រោះរាល់អាយុសា
នេះហើយជាសក្តិណ៍ ជាលំនាំដ៏មានដ៏ល្អឆ្ងាយពីព្រះបាទយេស៊ូវ។

«នេះហើយជាសិរីល្អអង្គនៃស្រ្តីមានប្រសិទ្ធភាពដ៏ដ៏ល្អអស្ចារ្យ
នៃពេលដែលគាត់មានបុរសស្នេហាថាៈ “ក្នុងឆ្នាំដែលស្តេចអ៊ូស៊ីយ៉ាសោយទិវង្គត
ខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ពចាស់ក្នុងលើបល្ល័ង្កមួយ ដ៏ខ្ពស់
និងស្រស់ស្អាតលើកឡើងខ្ពស់ ហើយព្រះពុទ្ធរបស់ទ្រង់បានព្រះព្រះវិហារ” [អសោយ
6:1–8 quoted]»។ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1139.

និមិត្តរូបនៃស្រ្តីមានប្រសិទ្ធភាពដ៏ល្អអស្ចារ្យ
បង្ហាញពីសុចរិតភាពរបស់បុរសស្នេហារបស់ព្រះនៃក្នុងចុងចុងក្រោយ។
ពួកគេមានឯកសិទ្ធិមើលឃើញដោយស្រស់ច្បាស់ដ៏ជំនឿ
នូវកិច្ចការដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃស្តេចស្នេហា។
«ហើយព្រះវិហាររបស់ព្រះមានប្រសិទ្ធភាពនៃស្តេចស្នេហា ហើយនៃក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់
ក៏មានឃើញហិបស្តែចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់»។
ខណៈដែលពួកគេមើលចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុតដោយស្រស់ច្បាស់ដ៏ជំនឿ
ហើយឃើញកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃស្តេចស្នេហា
ពួកគេយល់ឃើញថា ខ្លួនជាបុរសជាដ៏ដ៏ល្អមានប្រសិទ្ធភាពមិនស្មោះត្រង់—ជាបុរសជាដ៏ដ៏ល្អ
ប្រមាត់របស់ពួកគេហេតុនិយាយពាក្យឥតប្រយោជន៍ជាញឹកញាប់
ហើយអំណោយទានរបស់ពួកគេមិនទាន់បានក្លាយជាបរិសុទ្ធ
និងប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់សិរីល្អរបស់ព្រះឡើយ។
ពួកគេអាចអស់សង្ឃឹមដោយសមហេតុផល
នៃពេលដែលពួកគេប្រៀបធៀបភាពទន់ខ្សោយ និងភាពមិនសមគួររបស់ខ្លួន
ជាមួយនឹងភាពបរិសុទ្ធ
និងភាពគួរឲ្យស្ងើចនៃព្រះលក្ខខណៈដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែ
បុរសនិប្រើពួកគេដូចជាអសោយ
ព្រមទទួលការប៉ះពាល់ដ៏ល្អរបស់ព្រះអម្ពចាស់មានព្រះបំណងឲ្យកើតមានលើចិត្ត
បុរសនិប្រើពួកគេបន្ទាប់ពីពេលដែលខ្លួននៃចំពោះព្រះ
នោះមានស្រស់ច្បាស់ដ៏ល្អសម្រាប់ពួកគេ។
ឆ្លុះស្រស់ច្បាស់នៃសុចរិតភាពនៃលើបល្ល័ង្ក
ហើយកិច្ចការដែលមានឆ្លើយសម្រាប់អសោយ និងស្រស់ស្អាតនៃក្នុងពួកគេ។
ព្រះនឹងឆ្លើយតបចំពោះស្រស់ច្បាស់នៃអង្គរដ៏ល្អឆ្ងាយពីចិត្តស្នេហាស្រស់ច្បាស់ប្រសិទ្ធភាព។

«គោលបំណងនៃកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ និងដ៏ឱឡារិកនេះរបស់ព្រះ
គឺដើម្បីប្រមូលចងក្រងកណ្តុំស្រស់សម្រាប់យុគសម័យស្តេចស្នេហា
ព្រោះដ៏ដ៏ដ៏នឹងស្រស់ស្អាតនៃដ៏ល្អសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ពចាស់។ ដូច្នេះ
សូមកុំឲ្យនរណាម្នាក់ភ័យស្ងួតស្ងួត
នៃពេលពួកគេឃើញអំពើអាក្រក់ដ៏ល្អកំពុងរីករាលដាល
ហើយពួកគេសម្រឹះដ៏ល្អឆ្ងាយពីប្រមាត់មិនបរិសុទ្ធ។
នៃពេលអំណាចនៃភាពដ៏ត្រជាក់រៀបរៀងប្រឆាំងនឹងបុរសស្នេហារបស់ព្រះ;
នៃពេលសាតាំងប្រមូលកងកម្លាំងរបស់វាសម្រាប់ការប្រយុទ្ធដ៏ធំចុងក្រោយ

ហើយអំណាចរបស់វាលើទៅហាក់ដូចជាធំខ្ពស់ និងសុទ្ធជាមិនអាចបំបែកបាន ទិដ្ឋភាពច្បាស់លាស់នៃវិវិល្យអន្តរជាតិ គឺបណ្តឹងក្នុងខ្មែរពស់ និងគួរឲ្យមានលើកឡើងខ្ពស់ ពីទុច្ចរិតដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃសេចក្តីសន្យា និងផ្តល់ការល្អនៃការ ការធានាចិត្ត និងសេចក្តីសុខសាន្ត»។ Review and Herald, December 22, 1896.

នេះលើកឡើងនូវលទ្ធផល អសេគោលបានឃើញខ្យល់ក្នុងមួយ ហាក់ដូចជាកំពុងមកពីទិសខាងជើង «ជាពាក្យដ៏ធំមួយ ហើយមានភាពរឹងមាំខ្ពស់ណាស់ ហើយមានពន្លឺចង្អាតនៃច្បាប់ហើយចេញពីកណ្តាលនោះមានពណ៌ដូចអំប៊ុំ»។ មានកងជាច្រើន កាត់គ្នាទៅវិញទៅមក ដល់គួរឲ្យមានជំរុញដោយសក្តានុពលដ៏រឹងមាំ។ ខ្ពស់លើសពីអ្វីទាំងនេះ «មានរូបរាងនៃបណ្តឹងក្នុងមួយ ដូចជាប្រសប់តុក្កិនតែប៉ុណ្ណោះហើយនៃលើកឡើងនៃបណ្តឹងក្នុងនោះ មានរូបរាងដូចជាសម្បត្តិក្នុងមនុស្សម្នាក់នោះខាងលើ»។ «ហើយនៃក្នុងពួកចម្លើយ នោះមានលក្ខណៈក្នុងមនុស្សមួយ នៅក្នុងរោមសុលាបរបស់ពួកវា»។ អសេគោល ១:៤, ២៦; ១០:៨។ ការរៀបចំរបស់កងទាំងនោះមានភាពស្មុគស្មាញយ៉ាងខ្ពស់ ដល់ចំណុចនៃពេលវេលាដ៏ប្លែក ហាក់ដូចជាច្របូកច្របល់; ប៉ុន្តែពួកវាបានផ្តល់នូវសមស្របភាពខ្ពស់។ សក្តានុពលដ៏ ដ៏គួរឲ្យមានទុរទ្រង់ និងដឹកនាំដោយព្រះហស្តនៃក្រុមរោមសុលាបនៃពួកចម្លើយ កំពុងជំរុញកងទាំងនេះ; នៅលើសពីពុទ្ធិសាសនា លើបណ្តឹងក្នុងកណ្តាល គឺជាព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច; ហើយនៃច្បាប់បណ្តឹងក្នុង មានឥទ្ធិពល ជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះមេតាករណ៍។

«ដូចជាកងដ៏មានភាពស្មុគស្មាញទាំងឡាយ សុចិត្តនៃក្រុមរោមការដឹកនាំនៃព្រះហស្តនៃក្រុមរោមសុលាបនៃពួកចម្លើយ នោះដ៏ ការប្រព្រឹត្តដ៏ស្មុគស្មាញនៃព្រឹត្តិការណ៍មនុស្សសុចិត្តនៃក្រុមរោមការគ្រប់គ្រងដ៏ទៃភាពផងដែរ។ នៅកណ្តាលការប្រឈមតម្លៃ និងភាពចលាចលនៃបណ្តាញជាតិទាំងឡាយ ព្រះអង្គគង់លើគង់នៃលើសពួកចម្លើយ នៅតែដឹកនាំកិច្ចការទាំងឡាយនៃផែនដី។»

«បុរេគុតិសាស្ត្រនៃជាតិនានា ដ៏ល្អមួយបន្ទាប់ពីមួយទៀត បានកាន់កាប់ពេលវេលា និងទឹកនុល័យដ៏ល្អមានកំណត់សម្រាប់ពួកគេ ដោយមិនដឹងខ្លួនថាកំពុងផ្ទុយនឹងច្បាប់សេចក្តីពិត ដ៏ល្អខ្លួនពួកគេផ្ទុយនឹងសុភាពនៃរបស់វា នោះ កំពុងនិយាយមកកាន់យើង។ ចំពោះគ្រប់ជាតិ និងចំពោះមនុស្សគ្រប់រូបនៃសម័យសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះបានកំណត់ទឹកនុល័យដ៏ល្អក្នុងផែនការដ៏ធំរបស់ទ្រង់។ សព្វថ្ងៃនេះ មនុស្ស និងជាតិនានា កំពុងគួរឲ្យមានការរំលោភដោយខុសប្រក្រតីក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គគង់លើ មិនដល់ខុសឡើយ។ មនុស្សទាំងអស់ កំពុងសម្រេចចិត្តរំលោភសន្តិសុខរបស់ខ្លួនដោយជម្រើសរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ហើយព្រះកំពុងគ្រប់គ្រងលើអ្វីៗទាំងអស់ ដើម្បីសម្រេចព្រះបំណងរបស់ទ្រង់។»

«បុរេគុតិសាស្ត្រនៃព្រះដ៏អស្ចារ្យ "I AM" បានកំណត់ទុកក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយភ្ជាប់កំណើតនៃកំណើតក្នុងខុសស្រែងរាក់នៃទំនាយ ចាប់ពីអនន្តកាលក្នុងអតីតកាលរហូតដល់អនន្តកាលក្នុងអនាគត ប្រាប់យើងថា សព្វថ្ងៃនេះយើងសុចិត្តនៃទីណាក្នុងដំណើរនៃយុគសម័យទាំងឡាយ

ហើយអ្វីខុសអាចត្រូវបានកំណត់ទុកនៅក្នុងពេលខាងមុខ។
អ្វីៗទាំងអស់ដែលទំនាយបានទាយទុកថានឹងកើតឡើង រហូតដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ
ត្រូវបានកត់ត្រាបញ្ជាក់នៅលើទំព័រនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ
ហើយយើងអាចមានសច្ចក្តីបុរាណថា អ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅមិនទាន់មកដល់
នឹងត្រូវបានសម្រេចតាមលំដាប់របស់វា»។ Education, 178.